

התזמורת הפילהרמונית במשעול הישראלי

האידאולוגי לאותו חובב מוסיקה, המחפש הנאה רוחנית מתאזנותו ליר צירה מוסיקאלית. אבל ממה נה אם לא יתפוס את תכנה של היצירה, שמינה קלה כפי שנוצר אולי הרשם הראשון חובב המוסיקה שהוא רגיש להסברים אמפירי-נאלי יום. אינו חושב בדרך כלל על מה היתה ורקעה המדעי והטכני של יצירה אמנותית אמיתית, אך עובדה היא, שיצירה מוסיקאלית משאירה רושם חזק יותר על המאזין, עד כמה שעיבודה הקונסטרוקטיבי ור תבניתה ההגיגית הם מחושבים יר תר. המוסיקה היא תרגיל איתותי סי נסתר של הנפש, שאינה יודעת כלל כי היא משפלת במספרים ניסוח הפילוסופי לייצוג, ודעתו היר תה, שבתוכו נמצא "השגב פני מי" השכל והרוח של בן אדם משתמשים באמצעות האוזן שהיא מעבירה רשמים מן החוץ, בדרך ללא כל ספק, שהתרשמותו מכל יצירה מוסיקאלית עמוקה משמעות, גובעת מהבנה הנגזרת מתכונותיה, אם כי המאזין החובב טוען שהם לודיה והצליל הם הגורמים החשובים לו ביותר, אילו באמת היו הנוון החיצוני והשפעת המלודיה גורמים חשופים החזקים ביותר, מד דוע מפקים הנאה כה עמוקה מר אמנות הפונה של באך או מר ביציות המיתרים של בטהובן — י צירות מחוסרות ערכי מלודיה במר בן המקובל יבלי גוזרים מוסיקה לבן תקומפוזיטור מצליח יותר, כי שאין מלגשים ביצירתו את הרקע האידאולוגי, את המלאכה והידע ב חיבורה, ואת עמל תרגום הרעיונות לשפת הצלילים מעוטת ערך היא קומפוזיציה המכלה את רגשותיו ופעילותו לבן של מחברה ואינה ממלח" יותר מאלה.

שיר המעלות - שיר בוסקוביץ

שיר המעלות של בוסקוביץ נראה סימפוני, שמקורותיו המוסיקאליים היא בעיצוב החומר המלודי ובווריאציות הנשנות והולכות של פרצופו הריתמי והצלילי בצר רח משיכת לב, מנצחת וגורמת הנאה, אך אין ספק שהתרשמותו מנורמיה החיצונית של היצירה, אלא תוצאה ישירה מאותה הנה תהיכרית, המלווה קליטת יצירה אמנותית מרוממת, בעיקר נותנת כבר כותרתה כיוון מוחלט לדמיון המאזין. תהא משמעותה המקורית של הכתובת שיר מעלות אשר תהא — כתב בוסקוביץ ב מבורא לסארטורה שלו — סבור המחבר כי עיקרו של שיר המעלות הוא בעליה לציון, לציון מלפטה אך גם לציון מלפעה, חכיסופים הנצ חיים לעליה סמלית זו, ועצם חש ליק של הכלל ושל הפרט, אין קץ לחם. מה שמתבטא במוסיקה ב מוטיבים של צעידת עליוה בתהי לת היצירה, שהשראתו בשפתה באומרים לי בית ה' נלך ואשר לקראת הסיום מתפתחת לפטרס ענקיים של נחירה הפוגית עד שי מגיעה לצלילי זמרת ילדים כביכול בניגנת החלילים והאבובים. היצירה כולה כאילו אינה מסתיימת ואין היא יכולה לחסתיים בניגנה חרי שית החורים הדורים על מקצב ה צעידה הנצחית...

המאזין אינו יכול לעקוב, מאמר, אחרי כל שלבי התפתחותם של ה רעיוני הללו, אבל התרשמותו של יצירה עליוה ירח ושופעת היר תורים גם יחד. יצירה שפחורה ודאי עוד יגיע לביטוי מושלם וצד לה יותר של עיצוב גורש, אסגנון המעניין שלה מי שתרם לספרות המוסיקה התזמורתית הישראלית (חסרן בעמוד 13)

אין זה קורה לעתים קרובות ש התזמורת הפילהרמונית מבליטה ב משך שבועות רצופים את אופיה הישראלי, שרבוש המנצח ביר מנצח ישראלי, יצירת מסמר ישראלית, או הקטע העיקרי בביצוע סולן ישראלי. תקופת ינואר-פברואר 1961 היא בסימן האמנות המקומית. אחרי סיום עולמי, בו הוכיחה התזמורת מה היא יכולה ומה אינה יכולה לעשות — בהורכת מנצחים אור חים, אשר לא יכלו בזמן קצר לי שות לתזמורת אומי וסגנון משי לה, זוכים אנו בבית לסיכום יכוחות פנימי, אמנם יש צורך לומר מ ראש: הסיכום אינו יכול להתבסס על כשרה של התזמורת בביצוע י צירות מופת בניצוחו של מנצח ישראלי, מרגש היה למעלה מכל ס פק, לי בניצוחם של גארי ברתיני וזיאורג זינגר לא הבליטה התזמורת אתה משמעת ואותה מסירות כמו תחת שרביטם של מנצחים אורחים מאירופה או מאפריקה, לי עתים קרובות חורים חברי תזמורת זו על האמרה ש.אין תזמורת ר עות או טובות בעולם, ורק מנצחים לעים ומנצחים טובים, ברור היה לכל און קשבת, כי גנני התזמורת לא היו מעונינים לעזור למנצחים שלנו כדי הצלחה מיוחדת, נכון, שדרכו של גארי ברתיני כמנצח תזמורת סימפונית גדולה, לא הוש למח עדיין, ועליו ללמוד ולרכוש גסיון נוסף בשדה זה, נכון הוא שזינגר הוא בעל המוג המוסיקאלי הסוער והבלתי מרוסן לפעמים, א כל לשני מנצחים אלה לא זו בלי בד שיש אופק מוסיקאלי, ידע וי כולת, אלא גם סגנון ואופי י ש לי הם — סגולות שגרשו להצלחתם ב נצחם על תזמורת גדולה באירופה ואפריקה, אם משחו חפריע בקוני צרטים המקומיים הללו, היתה זו הוסעת הכנת האורחת אידה הנדל, שאמנם נגינתה היא וירטואוזית, אבל אינה נקיה, מוסיקאלית, אך אינה חודרת לתוכן היצירה, מברר קה, אבל אינה משיכת לב.

ואשר ליצירות הישראליות החד שות, היתה השתוממות מסוימת, קשה וזה להבין, מדוע יצירתו של א. בוסקוביץ "שיר המעלות" לא נכללה בתכנית התזמורת בסיום העולמי, וברור היה, שיצירתו של פ. ברתנים "מחול וקריאה" עולה במקורותיה ובענינה המוסיקאלי על הקאפריצ'ו שלו לפסטה, שגנו ב חוף לארץ — אמנם כאן היתה מ טרה לבחור ביצירה סולנית, הענין המיוחד שהיה בביצוע הבכורה של יצירות בוסקוביץ, נבע מהיותה ה ראשונה אחרי שתקתו של ה קומפוזיטור, הפועל אצלנו זה כח מש עשרה שנה, והנה לא שמענו יצירה מוסיקאלית שאופיה, סגנונה, דרך הביטוי וההבעה שלה והשק פת העולם המדברת מתוכה, שונים לחלוטין מאלה ש.ב.סויסה השמית עקצוצטרו לאבוב משנות הארבע עים, בוסקוביץ נשאר גאמן למשי רותיו הקודמות ופיתח דרכים שנס ללו על ידו — דרכי חלון ששימי שו מופת לדוד צעיר של תלמידים ופעריצים, "שיר המעלות" של בוסקוביץ ממשיך את קו ההתפתחות בצורה הגיונית, אם כי רע ילנות היסוד של היוצר בוסקוביץ הם חיום מגובשים יותר, עמקים יותר, שפועל משמעות פנימית ה יצירה נקלטת בקלות יתרה ולמא זין מנצח פני נדמה כאילו היא ס טודיה רעננה ומשעשעת בצירופי צלילים, גוונים, ריתמים ומשחקי גיגון, אין זה קל לחדוד עם שמי עה ראשונה לעומק מחשבותיו ה דחיות והכ אנושיות של הקומפוזיטור, ותגובת קהל המאזינים תר כיחה, כי אולי אין צורך בחסבר

התזמורת במשעול הישראלי

(סוף מעמוד 10)

תרומה אשר בלעדיה היינו בלי ספק עניים יותר.

מחול וקריאה - של בן-חיים

ליצירה החדשה של סאול בן-חיים שנגינת הבכורה שלה התקיימה שבוע ימים בלבד אחרי בכורת בוסקוביץ. אין רקע אידיאולוגי רב מעצמות. היא יצירה של קומפוזיטור שמצא נתיבו ומטפח יסודות מוסיקאליים מקובלים יותר. "מחול וקריאה" הוא קטע, המבוסס על משחקי צלילים ומוטיבים מלודיים ורתמיים ובהמשכו יש מקום רב להב : כלי נגינה סוליסטיים וקבוצות כלי נגינה לסירוגין. בן-חיים הסך כאן את הסדר המקובל ביצירות רבות בהן מקדימה הקדמה אטית את החלק הריקודי הוירטואוזי המגוון. המחול ביצירת בן-חיים הוא קצר באופן יחסי ואחד ריו בא החלק המתקן בעל משקל יתר. שנגינת כלי נשיפה מתחילה בו בסונים חרישים, עד שנבנה קטע אשר כוחו הדינאמי גובר ודורש לך עד לסיומו. המוסיקה הזאת אינה קשורה בבעיות עמוקות. אך היא מוסיקה טהורה. שפתה פתוחה יישת להיות רומאנטית והעלות את האווירה. המורח "טנית". בצבעים רומאנטיים. אנב. בהשוואת שתי היצירות הסימפוניות החדשות מודגש היטב, עד מה נבדלות ושרות הן דרכי הקומפוזיטורים הישראליים בני שני דורות שונים ובי עלי השקפת-עולם שונה.

גארי ברתניני ניצח על יצירת בוסקוביץ בחיבה ובהבנה וכיצועה הית שיא קונצרט המינטיים, שהפך ניצח הצעיר ניצח עליו. יצירת בן-חיים פתחה את הקונצרט המיוחד בניצוחו של גיאורג זינגר וזכתה לביצוע טוב. אם כי לא מושלם תכלית השלמות.